Cyan Magenta Yellow Black

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 121 (3371)

СУБОТА 3 липня 2004 року

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ КООПЕРАЦІЇ

Так проходять практичні заняття в торговому залі Миколаївського торгово-економічного кооперативного технікуму.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

Кооператорам України

Сердечно вітаю вас з Міжнародним днем кооперації!

Кооперативний рух у нашій країні має складну історію й багаті традиції. Без нього важко уявити нинішнє господарське життя. Кооперативи практичними справами засвідчують свою ефективність у вирішенні важливих економічних і соціальних завдань, задоволенні різнобічних потреб громадян. Їм належить важлива роль у подоланні бідності за рахунок розширення зайнятості й соціального захисту своїх членів. Це підтверджує значущість і цінність кооперативних засад, таких, як рівність, солідарність, взаємодопомога і взаємна відповідальність.

Нині національний кооперативний рух прагне якомога глибше освоювати ринкові методи роботи, повніше використовувати свій економічний потенціал, принципи і переваги кооперативних форм господарювання для примноження внеску у здійснення суспільних перетворень.

Кооператори можуть розраховувати на всебічну підтримку з боку Верховної Ради України насамперед удосконаленням законодавчого врегулювання їх діяльності.

Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, миру та благополуччя.

Голова Верховної Ради Володимир ЛИТВИН.

Вже одержують прибуток

Споживча кооперація України нині об'єднує майже мільйон пайовиків. До складу Центральної спілки споживчих товариств (Укоопспілки) входять: Кримська республіканська спілка споживчих товариств, 21 облспоживспілка, 247 районних спілок споживчих товариств, 205 районних споживчих товариств, 1849 споживчих товариств. Система Укоопспілки займається торговельним обслуговуванням населення, заготівлею сільськогосподарської продукції і сировини, виробництвом товарів народного споживання.

За словами начальника управління організаційно-кооперативної роботи Укоопспілки Олександра Васька, останнім часом поновлюється надання побутових послуг у сільській місцевості. Крім того, є мережа кооперативних навчальних закладів — Львівська комерційна академія, Полтавський університет споживчої кооперації України, 22 коледжі і технікуми, які щороку випускають майже 12 тисяч спеціалістів.

Подолавши негаразди перехідного періоду, споживча кооперація за останні три роки нарощує обсяги виробництва й вже одержує прибуток, чим можуть похвалитися понад 85 відсотків підприємств і організацій Укоопспілки.

ОФІЦІЙНО

Вшанували пам'ять героїв

Президент України Л. Кучма взяв участь у заходах, присвячених 60-й річниці визволення Республіки Білорусь від німецько-фашистських загарбників. Президенти Білорусі, Росії та України Олександр Лукашенко, Володимир Путін та Леонід Кучма поклали квіти до підніжжя меморіального комплексу «Курган Слави», що на 21-му кілометрі шосе Мінськ—Москва, та поспілкувалися з ветеранами Великої Вітчизняної війни. Президент Білорусі вручив українському та російському колегам ювілейні медалі з нагоди 60-річчя визволення Республіки Білорусь від німецько-фашистських загарбників.

Глави держав відвідали меморіальний комплекс «Хатинь», де поклали квіти до пам'ятника Нескореній людині, взяли участь у церемонії покладання вінків до Вічного вогню.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Нестеров М. В. (1862—1942 рр.)

За приворотним зіллям (1888 р.)

Саратовський державний художній музей ім. О. М. Радищева.

Всеукраїнський барометр, який найточніше віддзеркалює усі народні устремління, надії, болі й тривоги

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА під час закриття п'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 2 липня 2004 року

Шановні співвітчизники!

Шановні народні депутати!

Шановні Прем'єр-міністре, члени уряду і керівники судової гілки влади!

Шановні журналісти та гості Верховної Ради!

П'ята сесія Верховної Ради України четвертого скликання увійде в літопис українського парламентаризму у вигляді своєрідної суспільно-політичної кардіограми, на якій зафіксовано підвищений, пришвидшений, а місцями і переривчастий, аж до затухання, пульс життя країни.

Найменше парламент нагадував запрограмований технічний конвеєр з виробництва законів. Утім, очевидно, настав час відмовитися від екстенсивних держпланівських підходів до нашої роботи, за яких «продукція» Верховної Ради планується наперед і оцінюється за відсотком виконання планів.

Верховна Рада — це загальносуспільний організм, всеукраїнський барометр, який найточніше віддзеркалює всі народні устремління, надії, болі й тривоги.

Відтак ми не могли стояти і таки не стояли осторонь усіх більш-менш помітних процесів, що відбувалися і в Україні, і за її межами. У цьому — у причетності українського парламенту до глибин народного життя, до основоположних проблем державного будівництва, до реалізації принципів верховенства права та справедливості — і полягає вищий сенс демократії.

Демократії, яку він покликаний утверджувати.

Тим паче що бути в Європі і не бути демократією — це розкіш, яку ми не можемо собі дозволити.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Енергія творчості

Верховній Раді вдалося на п'ятій сесії продемонструвати свою працездатність, незважаючи на протистояння, наголосив на вчорашній прес-конференції глава парламенту Володимир Литвин.

Голова ВР зазначив: треба менше приділяти уваги розмовам про входження до НАТО чи інших союзів або альянсів, а більше енергії спрямовувати на роботу. І насамперед у парламенті. Сама Верховна Рада, за його словами, має відслідковувати і контролювати президентські перегони. А кандидатів на посаду глави держави, переконаний В. Литвин, треба змусити публічно пообіцяти проводити чесні і прозорі вибори. Таким само має бути і процес проведення політичної реформи, коли кожен депутат під час прямої трансляції відкрито заявить про свою позицію і ставлення до змін до Основного Закону. Тоді, додав глава парламенту, припиняться розмови про тиск і нецивілізовані методи боротьби за владу.

Докладніше про підсумкову прес-конференцію читайте у наступному номері газети.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Зустріч призначено на вересень

Ранкове засідання 2 липня

П'ята сесія Верховної Ради України четвертого скликання стала надбанням історії. Як зазначив у заключному слові Голова Верховної Ради Володимир Литвин, ця сесія увійде до літопису парламентаризму у вигляді своєрідної суспільно-політичної кардіограми, на якій зафіксовано підвищений, пришвидшений, а місцями й переривчастий, аж до затухання, пульс життя країни (виступ читайте у цьому номері).

Під час закриття п'ятої сесії перед депутатами також виступив Прем'єр-міністр України Віктор Янукович. Він подякував «конструктивній частині парламенту», котра разом з урядом робила все для зростання економіки. При цьому він висловив сподівання на майбутню продуктивну співпрацю. В. Янукович зазначив, що «не прощається, а каже всім до побачення, до наступної сесії», щоб спільними зусиллями забезпечувати подальше зростання економіки та підвищувати рівень життя громадян, ухвалити до жовтневих виборів Президента зміни до Конституції, утверджувати коаліційний принцип співпраці парламенту і уряду, реформувати податкову та фінансові системи тощо.

На заключному засіданні п'ятої сесії Верховної Ради були також присутні члени уряду, голови Конституційного, Верховного та Вищого Господарського судів України, голова Центрвиборчкому та голова Рахункової палати.

Відкриття наступної сесії призначено на 7 вересня.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

У НОМЕР

«Одеса—Броди»: реверс знову можливий?

Під час сьомого українсько-польського економічного форуму в Ялті угоду про добудову нафтопроводу «Одеса—Броди» польською територією до Плоцька між українським підприємством «Укртранснафта» та польським акціонерним товариством «Перн» не було підписано. На думку посла Польщі в Україні Марека Зюлковського, це сталося з технічних причин. «Польська сторона представила відповідні документи лише за тиждень до початку форуму. Нині ми готові до підписання угоди», — підкреслив посол.

Ще мінус один

В Іраку покінчив із собою український миротворець

Учора в Іраку покінчив життя самогубством український солдат-миротворець. Командир відділення застрелився з власної стрілецької зброї — автомата АКС-74 — під час несення служби в добовому наряді. Інцидент відбувся біля семи годин ранку, а загиблий — 23-річний Гензерський Роман Олександрович. Він виконував службові завдання в межах базового табору. До патрулювання й охорони об'єктів не залучався, а в частині є його рапорт з проханням продовжити термін служби в Іраку. Нині ведеться розслідування того, що сталося. У прес-службі МО не коментують цей інцидент, відсилаючи до сайту Міноборони, що має дану інформацію.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — КІРОВОГРАДЩИНА

Чи довіряєте ви свої гроші банкам?

Ірина Веденеєва, вчителька молодших класів:

— Змушена. Зарплату отримую через банк.

Сергій Коваленко, капітан міліції:

— Увесь світ довіряє, хіба ми гірші?

Олександр Марущак, офіцер запасу, пенсіонер:

— Маємо гіркий досвід із неповернутими вкладами до ощадбанку колишнього СРСР, банкрутства банку «Україна»...

Олег Стеценко, приватний підприємець:

— Я користуюся послугами банку з 1996 року. Досі причин для нарікань не мав. Як, втім, і впевненості. Потрібно запровадити систему страхування вкладів.

Розпитував Олег БОНДАР.

Багатий досвід Першого медичного

РАКУРС

Вже 20 років Перший Київський медичний коледж та його півтоによる тисячний колектив очолює Микола Трегубенко. Головним завданням закладу він вважає навчити студента вчитися.

— Щоб бути успішним, майбутній фельдшер чи лаборант має щонайменше три години щодня присвятити науці, — переконаний директор.

У коледжі сповідують метод, який називається сучасна педагогіка толерантності. Його суть — у рівноправності між студентом і викладачем. Хоча нинішня молодь і відрізняється відвертістю, свободолюбством, прагматизмом, Микола Васильович стверджує: це покоління чудове! Вони відповідально ставляться і до своєї професії, і до свого місця у суспільстві. А викладачі коледжу, у свою чергу, намагаються дати їм гідне, повноцінне виховання.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

ВАТ «Запоріжтрансформатор» передав російському замовникові найбільший в історії підприємства трансформатор, призначений для роботи у блоці з генератором на атомній електростанції

Всеукраїнський барометр, який найточніше віддзеркалює усі народні устремління, надії, болі й тривоги

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА під час закриття п'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 2 липня 2004 року

(Початок на 1-й стор.).

Мабуть, буде наближеним до істини твердження про те, що Верховна Рада набуває, що особливо засвідчили останні кілька місяців, принципово нової суспільно-політичної якості, намагаючись стати загальнонаціональним лідером демократії, чутливо реагуючи на складні реалії повсякденного життя винятково правовими засобами і механізмами.

Звичайно, декого дратувало загострене несприйняття нами кричущих фактів соціальної несправедливості, непоодиноких випадків політичного диктату, нехтування правами людини.

Але якщо саме життя переважної більшості людей все ще дуже далеке від нормального виміру, то кому, як не парламенту, на повний голос говорити про це?! І не лише говорити, а й належно діяти.

Водночас ми підійшли, нарешті, до усвідомлення непродуктивності спроб «імпорту» демократії — хоча б звідки то було. Необхідно налагодити її «виробництво» і застосування безпосередньо в Україні, до того ж на довгострокову перспективу, назавжди і самим українським народом.

Незважаючи на всі наші розходження у поглядах і бурхливі конфлікти, ми зміцнили практику парламентаризму, набули необхідного досвіду і, хотілося б вірити, — мудрості та виваженості.

Чимало зроблено Верховною Радою для більш чіткого і якісного окреслення та поглиблення правових параметрів економічного й політичного розвитку держави і суспільства.

До вагомих здобутків нинішньої сесії можна зарахувати прийняття Цивільного процесуального кодексу України, який відповідно до Конституції та інших законів створює реальний механізм захисту майнових і особистих немайнових прав фізичних та юридичних осіб.

Це не тільки відповідає конституційному принципу верховенства права, а й усуває проблеми практичного застосування чинного законодавства в цій сфері.

Важливим кроком у розбудові громадянського суспільства стало ухвалення закону про третейські суди. А закон про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді робить цю процедуру зрозумілою і прозорою, тобто демократичною.

Як логічний крок у напрямку вдосконалення політичної системи, зміцнення багатопартійності, політичної структуризації суспільства слід розглядати утвердження закону про вибори Президента. Рівною мірою це стосується й законів про вибори народних депутатів та депутатів місцевих рад.

З одного боку, це є свідченням поки що відсутнього еталона організації та проведення виборів в Україні, з другого — розумінням того незаперечного факту, що вибори — політична функція суспільства з формування своїх владних органів, а не навпаки. Відтак виборче законодавство приречене завжди бути наслідком політичних рішень та великих політичних компромісів між суспільними силами і владними структурами — учасниками законодавчого процесу.

Верховна Рада фактично наближається до створення такої системи, яка дасть змогу досягнути основної мети суспільно-політичних трансформацій — за допомогою виборів мати можливість законним, легітимним шляхом, з високим рівнем довіри громадян формувати належного суб'єкта влади та політичної відповідальності, структуруючи відповідно суспільство й парламент.

Не були обділені увагою також питання зміцнення основ місцевого самоврядування, статусу депутатів місцевих рад.

Ратифікація Кіотського протоколу до рамкової Конвенції ООН про зміну клімату відкрила для України серйозні можливості залучення іноземних інвестицій та екологічно чистих технологій і водночас стимулюватиме скорочення викидів забруднюючих речовин та енергозбереження у вітчизняному виробництві.

А схвалення Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат, що передбачає активізацію співпраці з країнами Карпатського регіону, дасть можливість розв'язати складні проблеми збалансованого розвитку цього унікального регіону.

Слід сподіватися, що низка важливих законів стосовно вдосконалення оподаткування та поліпшення адміністрування податків забезпечить збільшення податкових надходжень, визначених у Державному бюджеті України на 2004 рік, розширить можливості уряду для формування держбюджету на 2005 рік.

До події важливого соціального значення треба віднести прийняття змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік». Це наочне свідчення того, яких результатів можна досягати, якщо домогтися узгодження позицій Верховної Ради і уряду. Лінію на зміцнення такого курсу треба витримати і наростити.

Додаткові 8 мільярдів гривень фінансових ресурсів дозволили на два місяці наблизити термін запровадження мінімальної заробітної плати у розмірі 237 гривень. Тепер маємо можливість забезпечити відповідне відновлення міжкваліфікаційних та міжпосадових співвідношень в оплаті праці працівників бюджетної сфери, збільшити з 1 липня цього року в середньому в 2,3 разу мінімальний розмір стипендій для студентів вищих навчальних закладів та учнів профтехучилищ, повністю погасити заборгованість минулих років з виплат компенсацій і допомог та надання пільг громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, збільшити обсяги місцевих бюджетів для виплати заробітної плати та інших соціальних виплат.

З 1 липня 2004 року відновлено пільги з оподаткування книговидавничої справи, продажу і доставки періодичних видань вітчизняного виробництва.

Особливо необхідно закцентувати увагу на тому, що Верховна Рада спромоглася до правового врегулювання проблеми заборгованості перед працівниками освіти, що склалася в останні роки через невиконання статті 57 Закону України «Про освіту».

Вдалося вдосконалити законодавство у сфері соціального захисту та реабілітації інвалідів. Визначено правові засади надання державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Поширено законодавчу вимогу обов'язковості створення робочих місць для працевлаштування інвалідів на підприємствах усіх форм власності та господарювання. Уніфіковано численні нормативні акти щодо надання інвалідам послуг з питань транспортного, медичного та соціального обслуговування.

Ухвалено закон про поліпшення матеріального становища інвалідів війни. Починаючи з 1 травня цього року на забезпечення виплати щомісячної цільової грошової допомоги цій категорії ветеранів буде додатково спрямовано понад 133 млн. гривень.

З огляду на заслуги ветеранів війни та праці Верховна Рада України прийняла постанову про оголошення 2005 року — року 60-річчя перемоги у Великій Вітчизняній війні — Роком ветеранів в Україні.

Соціальна складова нашої роботи й далі має бути домінуючою, що, у свою чергу, вимагає виведення на якісно новий рівень співпраці з Кабінетом Міністрів.

Серед найважливіших правових актів, що стосуються зовнішньої політики держави, слід назвати прийняті Верховною Радою закони про міжнародні договори, про правовий статус закордонних українців, про ратифікацію Угоди про формування Єдиного економічного простору, Договору між Україною і Російською Федерацією про україно-російський державний кордон, Договору між Україною та Російською Федерацією про співробітництво у використанні Азовського моря і Керченської протоки.

Справа лише за тим, щоб наповнити норми та приписи законів конкретним змістом, що мусить забезпечити нормативно-правові засади досягнення Україною своїх національних інтересів і в себе вдома, і у світі. А це — національна безпека, економічна самостійність і зростання, зміцнення політичного, культурного і гуманітарного впливу України в сучасних міжнародних процесах. Упевнений, що такий підхід уможливить остаточне подолання пострадянського синдрому — перманентне очікування «різновекторних месиджів», як і намагання заробити собі авторитет чи похвалу десь на чужині від когось «сильнішого», а не на рідній землі і не від співвітчизників.

Про нарощування уваги Верховної Ради до її контрольних функцій говорить рівень організації та проведення днів уряду та парламентських слухань з найактуальніших питань соціально-економічного розвитку держави та захисту конституційних прав і свобод громадян. Таких заходів за час цієї сесії було дванадцять.

А додайте сюди 2340 депутатських запитів. Водночас треба прямо сказати, що як конституційний інструмент реалізації повноважень і здійснення парламентського контролю депутатський запит у багатьох випадках нівелюється, перетворюється на буденщину, тоді як мав би бути суспільною подією. З цього треба зробити принципові висновки.

Повинен сказати й про те, що ми багато втратили через протистояння в сесійній залі.

Так, тільки на вивчення та з'ясування стосунків під час розгляду питання про ситуацію, що склалася у зв'язку з подіями під час виборів міського голови Мукачевого, блокувалися 8 пленарних засідань. Проблема перебування українських військовослужбовців у Республіці Ірак та питання приватизації «Криворіжсталі» — це теж 8 безрезультативних пленарних засідань. Не кажу вже про інші, так би мовити, дрібні причини та приводи, що призводили до парламентських збурень і розборок.

Для довідки скажу: за одне пленарне засідання ми в середньому розглядаємо 14—20 питань.

Як і скажу те, що із цих та інших симптоматичних та показових прикладів складається стійке враження, що Верховній Раді весь час нав'язують відволікаючі дії з метою тримати її, а відтак і всю країну, у напруженні, у контрпродуктивному протистоянні.

Ми ж нерідко сприймаємо це і «ведемося» на це, замість того, щоб одразу і чітко зафіксувати позицію.

Верховна Рада не може і не повинна й далі йти шляхом найменшого опору, виправдовуючи такі дії цілим арсеналом мотивів.

Треба зайняти, врешті-решт, позицію.

А якщо будемо продовжувати вести себе так, то це означатиме, що ми цього хочемо, а не тому, що нам це нав'язують.

А тепер про узагальнюючий і традиційний показник дієвості Верховної Ради: за сесію прийнято 231 закон, у тому числі 59 законів у новій та оновленій редакції, ратифіковано 55 міждержавних угод. Обрано 451 суддю загальних та спеціалізованих судів.

Вважаю за необхідне зробити кілька принципових зауважень до наведеної статистики.

У нас невиправдано ствердилася думка, що нібито прийняття закону, а тим паче кодексу, одразу покращить становище у відповідній сфері суспільного буття. І водночас забуто аксіому: право у кращому разі «протоколює» політико-економічну дійсність. Кажу це тим, хто у всіх прорахунках бачить «промисел» Верховної Ради і гудить її де тільки може.

Сформувати бажані політико-економічні чи виробничі відносини за рахунок випереджувального законодавчого процесу, якщо останньому не передують базисні явища — головним чином система економічних інтересів та фінансові ресурси, — практично неможливо.

Проблема ускладнюється тим, що, так би мовити, «у розвиток» чинних законів продукуються постанови, розпорядження, інструктивні листи. До того ж усі вони — обов'язкові для виконання, а за силою впливу на місцевому рівні відчутно переважають навіть закони, оскільки законодавець «високо і далеко», а відомчий начальник — поряд і його вплив є безпосереднім та відчутним.

Нормативні акти такого кшталту нагромаджуються в геометричній прогресії. Збірники нормативних документів морально «старіють» ще на стадії друкування.

Проблема з проблем — системність і якість законів. Правда, ми нерідко заспокоюємо себе тим, що низька якість законів компенсується їх невиконанням, що в нас панують не закони, а юристи. Зате виконання лобістських законів забезпечується предметним супроводом починаючи з розробки і особливо після їх підписання.

І не з причини відсутності того чи іншого закону, а через їх кількісну надмірність, колізійність та суперечливість чинного законодавства до половини фінансових ресурсів держави все ще перебуває в тіні, надмірно тінізовані політичний ринок та судочинство.

Якби не було такого масштабного розкрадання державного майна та ресурсів — не було б панування олігархічних кланів, перманентного відмивання і вивозу національного капіталу. Зрештою, не було б таких вражаючих масштабів бідності людей.

Ми витворили суспільство, яке значною мірою спирається на зв'язки, закулісні інтриги, здирництво. Те, що значні кошти осідають у кишенях, точніше сказати — на рахунках фінансово-промислових груп та кланів, не посилює, а послаблює до межі владу. Це врешті-решт мають усвідомити нинішні й майбутні керівники. Адже ці люди не зацікавлені у формуванні вільного ринку, оскільки експлуатація державної влади у власних економічних інтересах є запорукою їх процвітання на фоні того, що їх країна, кажучи словами Байрона, кричить від болю.

Рано чи пізно Україна прийде до ідеї антиолігархічного перевороту, про що дедалі частіше говорять українські й зарубіжні аналітики.

Краще зробити це якомога раніше — без революцій і потрясінь, а цивілізовано. А для початку відокремити бізнес від влади. Причому на усіх рівнях і в усіх її гілках.

У цьому зв'язку вважаю за необхідне сказати про ще один вимір діяльності Верховної Ради.

Це — вимір нашої політичної мудрості, толерантності, здатності і спроможності до розумних компромісів. Власне, Верховна Рада — це місце для знаходження компромісів. Якщо хочете — це своєрідний загальносуспільний круглий стіл, за яким політичні і громадські сили зобов'язані шукати порозуміння.

На жаль, у багатьох із нас іще глибоко сидить синдром «холодної громадянської війни», бажання підступно вдарити політичного суперника, принизити і навіть морально знищити його.

За таких обставин тактовність сприймається як слабкість, простота і відкритість — як простуватість, нахабність як сміливість, безцеремонність як розкутість. І це добре видно у сесійній залі.

Час від часу у цій залі відчувалося гаряче дихання ненависті — і тоді на пам'ять спадали сцени з чорних козацьких рад, які наближали Велику Руїну. Ми вражені вірусом нетерпіння і нетерпимості — хвороби дуже небезпечної, здатної зруйнувати суспільний організм, хвороби, яка лікується лише здоровим глуздом, бажанням знайти компроміс.

Загострювати проблему стосунків у парламентських стінах та поза їх межами мене змушує не те, що я перший відчуваю на собі спалахи зіткнень і невдоволень — з реальних причин і надуманих мотивів.

Йдеться про авторитет кожного з нас, про авторитет найвищого представницького органу народу, про авторитет країни, про віру людей у свою державу.

Шановні народні депутати!

За порівняно короткий період роботи п'ятої сесії Верховної Ради відбувся ряд важливих міжнародних подій глобального значення, які матимуть вплив і на долю України. Передусім, маю на увазі справжній геополітичний прорив — включення до складу Європейського союзу найближчих наших сусідів і трьох колишніх радянських республік.

Ми ще не повністю осмислили значення цієї події, яка впритул наблизила простори ЄС до України. Наш новий статус «сусідства» має бути ретельно оцінений з погляду перспектив України.

Потрібно вирівняти стосунки насамперед з Радою Європи.

Давайте чесно і відверто визнаємо: зовсім не випадково маємо проблеми з рядом міжнародних організацій — таких, як Парламентська асамблея Ради Європи, НАТО, ОБСЄ та інші — у сфері захисту прав людини, свободи ЗМІ, верховенства права. За кількістю слухань питання щодо України в ході сесій ПАРЄ (15 разів) ми поступаємося лідерством лише Туреччині (23 рази). До речі, з Туреччини вже знято моніторинг.

Виявилося, що при всіх вагомих економічних успіхах, продемонстрованих Україною в останні роки, стан прозорості й демократизму ряду суспільних процесів перебуває на рівні, який не співвідноситься з усталеними європейськими стандартами. Це треба не тільки визнати, а головне — вжити вичерпних заходів для повернення країни в річище демократичного розвитку на законній основі, що виключає будь-які «тіньові» технології.

Тим більше, що Верховна Рада багато робить для поглиблення міжпарламентських зв'язків. Зокрема, за допомогою нових форм міжпарламентської співпраці — комісії, форуми, асамблеї. Уже відбулося 5 засідань Міжпарламентської комісії зі співробітництва Верховної Ради України і Федеральних Зборів Російської Федерації.

Розпочали роботу Українсько-Литовський міжпарламентський форум та Міжпарламентська асамблея України й Республіки Польщі. Формуються аналогічні інституції з парламентами Румунії, Азербайджану, Франції, Вірменії, Індії та Китаю.

Шановні колеги!

На роботі п'ятої сесії позначалося, можна сказати, грозове дихання кампанії з виборів Президента України, хоча офіційно вона стартує завтра.

Навколо постаті майбутнього глави держави нагнітаються пристрасті, розгортаються політичні баталії, до яких прикуто пильну увагу з боку зарубіжних держав і міжнародних організацій.

Перебуваючи у вирі політичних пристрастей, персоніфікуючи питання щодо особи наступного президента, ми майже не говоримо про принципи, на яких незабаром буде вибудовуватися внутрішня і зовнішня політика держави. Тоді як це має визначальне значення.

Головне — мати передбачуваність і на основі зробленого, досягнутого вийти на нову якість.

Треба дати відповідь і на інше питання, яке хвилює суспільство: чи зуміє новий президент зупинити поширення таких небезпечних явищ, як корупція — головне гальмо демократичних перетворень, посилення економічної і політичної влади олігархічно-кланових груп, як принижуюча націю соціальна нерівність і зубожіння народу. Адже все це посилює зневіру мільйонів громадян у справедливості державно-суспільного устрою України, завдає відчутної шкоди її національним інтересам, її міжнародному іміджу.

Таким чином, президентські вибори — це момент істини для України, для українського народу. І ми не повинні дозволити будь-якій адміністративній, економічній чи політичній силі однобічно нав'язати народу свою волю, вплинути на результати його волевиявлення.

Верховна Рада має все зробити, щоб президентські вибори 2004 року були чесними і прозорими.

Вона повинна стати суспільним організатором і контролером президентської кампанії, організатором суспільно-політичного діалогу якісно нового рівня, щоб забезпечити загальноукраїнське порозуміння і поступ.

Якщо говорити конкретно, то мені бачаться такі складові цього процесу:

1. Визначення і погодження кандидатами на президентство базових цінностей, на яких вони вибудовуватимуть свої програми і відповідно здійснюватимуть практичну діяльність. Таких базових цінностей, які сповідуються і є прийнятними для більшості народу, що забезпечить стабільність у країні незалежно від результатів виборів.

2. Відповідальне підписання кандидатами Угоди про чесну виборчу кампанію, в основі якої мають бути змагання підходів і позицій, що дозволить людям свідомо вибрати проект майбутнього України. Український народ повинен бачити перспективу. А кандидати на президентство повинні продемонструвати вміння думати так, як думають люди, бачити проблеми так, як вони їх бачать, а головне показати здатність проводити зрозумілу політику.

Не можна допустити того, щоб чотири місяці передвиборчих змагань були наповнені ворожнечею, брудом і вчергове принизили країну. Кожен кандидат має пам'ятати, що можна виграти вибори і програти країну.

3. Українське суспільство має бути зорієнтоване не на конкретного переможця, а на нормальний життєвий ритм після виборів, без тріумфу переможців над переможеними в українському виконанні.

У свою чергу претенденти на президентство не повинні розглядати президентство як кінцеву мету своєї політичної стратегії. Бо це знову ж таки буде, за великим рахунком, поразкою для країни. Принаймні — не перемогою.

Шановні народні депутати!

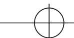
Україна вступає у 4-місячний період владного міжсезоння. І Верховна Рада має унікальну можливість для того, щоб остаточно випростатися, стати справді Верховною Радою — вищим представником українського народу і виразником його волі, пріоритетним органом у системі державної влади.

Наше надзавдання, наша стратегічна лінія — повернення довіри людей до українського парламенту, утвердження парламентаризму як фундаменту гарантованої демократії.

Сподіваюся, вірю і розраховую на те, шановні колеги, що сьогодні, після закінчення цієї сесії, ми не розійдемося на політичні барикади, з яких буде нам важко повертатися і знаходити порозуміння. Сподіваюся, що знаходитимемо спільну мову, оскільки ми представляємо український народ.

Дякую за увагу.

Час від часу у цій залі відчувалося гаряче дихання ненависті — і тоді на пам'ять спадали сцени з чорних козацьких рад, які наближали Велику Руїну

Голос України

3 липня 2004 року. № 121 (3371)

Гостювали діти з 15 країн

Дует «Чисті джерела» з Естонії, танцювальний ансамбль «Калина» з Нової Зеландії, «Горлиця» з Росії та багато інших дитячих і юнацьких мистецьких колективів зачарували черкащан самобутністю, щирою любов'ю до своєї землі. Діти з українських громад за кордоном побували у шевченківських місцях: Кирилівці, Моринцях, вклонилися на Чернечій горі могилі Кобзаря, виступили з концертами в Черкасах, Каневі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: український дитячий фольклорний гурт з Карелії.

Фото автора.

Є у Смілі свій «Артек»

На Черкащині багатьом відомий дитячий оздоровчий табір «Тимурівець», розташований у мікрорайоні «Кут» міста Сміли. До 1917 року райський острівець, омитий з трьох боків древнім Тясмином, належав дрібному чиновнику. Пізніше у старовинному приміщенні вигрівали попереки та лікували виразки шлунків сільські трудівники. А останні чверть віку тут розкошує дітвора.

Нинішнього літа чотири зміни школярів віком від 7 до 15 років оздоровлюватиметься у «Тимурівці». У кожному заїзді — понад 100 відпочиваючих.

— Наш табір жартома охрестили смілянським «Артеком», — розповідає директор табору Ольга Гула. — Єдине, чого нам бракує, — морської води.

В іншому тут не поступаються ні на йоту: свіже повітря і калорійне п'ятиразове харчування, змістовне дозвілля і по-батьківськи турботливий обслуговуючий персонал.

Здешевленню путівок сприяли Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, ВАТ «Смілянський цукрокомбінат», сільгосппідприємства, а також адміністрація «Тимурівця».

У Смілянському районі функціонує 26 шкільних таборів з денним перебуванням, шість таборів праці та відпочинку та чотири наметові табори. За словами начальника відділу у справах сім'ї та молоді Смілянської райдержадміністрації Лесі Ліщинської, всього буде охоплено різними формами оздоровлення та відпочинку 65 відсотків дітей шкільного віку. Для цього з місцевого бюджету виділено 17,6 тисяч гривень, залучено позабюджетних коштів — 15,5 тисяч.

Влада міста надала на оздоровлення дітей 43 тисячі гривень.

Андрій ГЛУЩЕНКО.

Черга до «острівця державної мови»

ФОТОРЕПОРТАЖ

На вступних іспитах до української гімназії Сімферополя атмосфера вузівської сесії. В очах дітей та батьків хвилювання: приймуть чи ні?

У щільній черзі до затісного старого дитсадка (саме тут тривалий час була «прописана» гімназія) розмови про прагнення потрапити сюди — «на кримський острівець державної мови». Серед кандидатів у гімназисти багато представників різних національностей.

Усіх їх приваблює перспектива майбутнього навчання рідною мовою у вузах України, грунтовна підготовка з точних і гуманітарних дисциплін, знання кількох мов, високий фаховий рівень педагогів. А ще гуртки і факультативи на будь-який смак, оволодіння комп'ютером й азами інформатики. Нарешті — комфортність нового приміщення гімназії. Будівельна фірма «Консоль» завдяки державній підтримці вже завершує опорядження навчального корпусу з великою бібліотекою, зимовим садом, басейном і стадіоном.

Під супровід заспокійливої музики доброзичливі психолог, завуч, педагоги на чолі з директором української гімназії Наталією Руденко проводять співбесіди з дітьми, відібраними за результатами тестування і диктанту. Для того, щоб відчути рівень розвитку, мислення, пам`яті, нахили і здібності дитини.

Великим напливом бажаючих наставники задоволені: можна зробити якісний вибір здібних, обдарованих дітей незалежно від місця проживання. Тести і співбесіди, затверджені Міністерством освіти і науки України, виявили міцні знання дітей різних національностей, поставлених у рівні умови прийому.

На співбесіді панує атмосфера розкутості: можна заспівати, станцювати, прочитати улюбленого або власного вірша, продемонструвати всі свої здібності. Серед завдань — «розповісти екіпажеві космічного корабля інопланетян про себе, Крим і Україну».

Із запитанням: «Чому прагнеш навчатися саме тут?» — я звернувся до школярів. Приміром, Ярослав Павлов хоче розмовляти українською не тільки в сім`ї. Катя Серьогіна воліє досконало опанувати рідну мову. Хоча Вірі Фесенко добиратися сюди далекувато, однак бажає підвищити рівень знання іноземних мов, удосконалити музичні й поетичні здібності «в рідному мовному середовищі», бо тут присутня «справжня українська аура»...

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Дякуємо!» в усіх ритмах

АКЦІЯ

У сквері «Водойма» в центрі Кам'янця-Подільського грянув козацький марш. Його змінило попурі українських мелодій, потім попливли величні звуки вальсу. «Як би було гарно, аби духовий грав щонеділі», — загомоніли люди.

Тільки-но запустили фонтан — і великий гурт дітей із санаторію «Поділля» випробував воду на дотик. Тут колись нуртували живодайні джерела Гунських криниць, напуваючи всю округу. Започаткувати нове й незвичне свято — День подяки читачам — на цьому місці, справді символічно. Чиста вода і правдиве слово однаково потрібні людині. Сьогодні ж інформаційний простір України, як і легендарні Гунські джерела, замулено. Скільки зусиль треба, щоб почистити криницю! А ще більше, щоб дати людям неупереджену, незаангажовану, об'єктивну і корисну інформацію. За словами передплатників «Голосу» з першого номера — Михайла Костовського, Миколи Федькова, Бориса Кушніра, Миколи Гординчука — саме це приваблює їх у нашій газеті.

Фото Станіслава СТОЯНОВСЬКОГО.

У Кам'янці-Подільському та однойменному районі від передплати до передплати стає дедалі більше наших шанувальників, їх «полку» прибуло за останні два роки вдвічі, і тепер — 940. Людей приваблює ще й співпраця корпункту газети з громадською приймальнею «Партнерство за прозоре суспільство», яка спрямована на захист прав громадян.

— «Голос України» — газета, яка на повідку не ходить, — каже пенсіонерка Галина Краєвська.

З такими читачами не пропадеш! Сподіваємося, кращої подяки всім друзям газети, ніж чудова музика, годі шукати. Годинний концерт для них, та й усіх кам'янчан, котрі завжди можуть приєднатися до гурту друзів «ГУ», запропонував муніципальний оркестр при Кам'янець-Подільській райдержадміністрації під керівництвом Миколи Тихоліза, про який писала наша газета. Маестро та його музиканти повернулися з Міжнародного конкурсу духових оркестрів, що відбувався в Польщі. Привезли гран-прі — «Золоту ліру» за популяризацію народного мистецтва. А в заключному концерті на площі міста Рибнік саме Тихолізу доручили диригувати зведеним оркестром, що складався з 400 музикантів із 16 країн і ще двома сотнями танцівниць-мазуреток. Як то кажуть, знай наших!

Благодійники, які подбали про передплату «Голосу» малозабезпеченим, ветеранам, громадським організаціям, отримали подяки корпункту. Розіграли і фірмові призи редакції, замість барабана скориставшись кепкою з логотипом газети. Веселому гурту із санаторію дісталися наші повітряні кульки. А сміття та битого скла, як буває тут під час міських шоу, ми не залишили. Хто не мав передплатної квитанції, потягнувся за чистим бланком: хочеться бути разом з усіма.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: Миколу Гординчука за призами відправило село Нігин.

ТЕОРІЇ, ГІПОТЕЗИ, ВЕРСІЇ

Таємниця його життя. Таємниця його смерті?

Він народився 2 червня 1743 року в Палермо, на Сицилії (принаймні, так свідчать документи). В дитинстві його звали Джузеппе Бальзамо. Пізніше він полюбляв називатися графом Каліостро і прозоро натякав на те, що його вік перевищує не одну сотню років.

Згадка його імені дотепер справляє подвійний ефект. Одних людей воно наводить на спогад про низку дивних подій, що сталися ще в прадавні часи; в інших викликає подив, якщо не презирство. За словами визнаної у певних колах класиком окультизму Олени Блаватської, «люди нездатні зрозуміти, як цей «чарівник і маг» міг колись справляти враження, яке він справляв на своїх сучасників... Ніхто не повинен забувати про те, що серед його гарячих шанувальників були Шіллер і Ґете, і вони залишалися такими до самої своєї смерті. Ґете під час подорожі на Сицилію витратив чимало сил і часу, збираючи інформацію про Джузеппе Бальзамо на його батьківщині; саме на підставі цих численних записів творець «Фауста» написав свою п'єсу «Великий Кофта». Сама Блаватська впевнена в тому, що Каліостро був масоном вищих ступенів посвяти і що йому було відкрито містичні таємниці жерців Древнього Єгипту.

Згідно з більш приземленою версією, Джузеппе, вчинивши на батьківщині низку дрібних злочинів, змушений був тікати із Сицилії, після чого мандрував Грецією, Єгиптом, Аравією, Персією, Родосом і Мальтою. Ймовірно, тоді Каліостро набув знання в алхімії та окультизмі. Повернувшися до Європи, він привласнив графський титул і одружився з Лоренцою Феліціані, надзвичайну красу якої використовував зі певною метою. Роз'їжджаючи Європою, Каліостро називався лікарем, алхіміком і масоном, продавав чародійні напої і ліки, алхімічне зілля, любовні й омолоджувальні еліксири. Зухвалість і винахідливість допомогли йому домогтися багатства й становища у вищому суспільстві Європи.

Відповідно до переказів, графський титул йому ще в дитинстві пророкувала його бабуся, трохи пізніше пророцтво підтвердила бродяча циганка. А матері Каліостро приснився сон, що після одруження з графською дочкою він став графом. Як би там не було, але 33 років наш герой справді прийняв титул маркіза Пеллегріні і графа Олександра Каліостро.

Учень і послідовник видатного містика (і авантюриста) XVIII століття Сен-Жермена, Каліостро стверджував, що володіє еліксиром безсмертя. Таємниці складання еліксиру він, нібито, пізнав у коптських монастирях у Єгипті, де вивчав хімію та алхімію. У цьому можна сумніватися, але, за спогадами сучасників, на четвертому десятку років граф виглядав двадцятилітнім. Одна з історій життя Каліостро говорить, що Людовік XV, вирішивши переконатися в його надзвичайних здібностях, запропонував графу великий алмаз найчистішої води, що дав тріщину. Взявши дорогоцінний камінь під слово честі на три дні, Каліостро повернув його королю цілим і неушкодженим, ніби тріщини ніколи не бувало! Інквізиція негайно оголосила Каліостро слугою диявола. Тому граф змушений був залишити Францію.

Зовні непоказний, Каліостро мав над жінками воістину магнетичну владу і притягальну силу. Перша римська красуня Лоренца Феліціані, відмовивши найбагатшим нареченим, вийшла заміж за графа, у якого, до речі, навіть не було свого будинку. Подружжя Каліостро поневірялося країнами Європи. 1778 року Олександр (чи Джузеппе?) і Лоренца прибули до Санкт-Петербурга, до двору Катерини II.

У Санкт-Петербурзі Каліостро «вигнав диявола» з юродивого Василя Желугіна, нібито повернув до життя новонародженого сина графа Строганова і запропонував Потьомкіну потроїти його золоту готівку з тією умовою, що одну третину золота візьме собі. Григорій Олександрович, якого вважали найбагатшою людиною Європи, погодився на це тільки задля розваги. Чим закінчилися експерименти, точно невідомо.

Імператриця спочатку дуже прихильно поставилася до Каліостро і його чарівної дружини. Не вдаючися сама до його послуг, вона рекомендувала придворним спілкуватися з графом для «пользы во всяком отношении». Але незабаром на голови подружжя Каліостро звалилася немилість — їм порадили заради «пользы во всяком отношении» виїхати за межі Російської імперії. А на сцені Ермітажного театру було поставлено комедію «Ошуканець», написану особисто імператрицею. Ошуканець — це граф Каліостро, описаний під ім'ям Каліфалкжерстона. Чудодія було представлено найяснішою авторкою як шахрая, шарлатана й ошуканця. Злі язики говорили, що причиною немилості стала інтрижка Потьомкіна з Лоренцою Каліостро.

З Петербурга граф утік до Варшави, звідти — до німецького князівства, а потім — до Англії. Втомившись від кочового життя, Каліостро вирішив купити будинок у Римі й осісти там назавжди. Однак, ледь приїхавши до «вічного міста», він був заарештований і опинився у замку Сант-Анджело за звинуваченням у численних злочинах, найголовнішим з яких було те, що він масон і «чарівник», котрий займається протизаконними й забороненими дослідженнями.

За це Каліостро засудили до страти на багатті. Перед виконанням вироку «архієретичні» документи графа (дипломи від іноземних дворів і товариств, масонські регалії і сімейні реліквії, книги та інструменти) було привселюдно спалено на п'яцца делла Мінерва. Серед них був рукопис книги про єгипетське масонство, що містив чотиритисячолітні таємниці єгипетських жерців. Слідом за всім цим мав би згоріти і сам засуджений. Однак, згідно з легендою, до Ватикану з'явився якийсь чужоземець і зажадав особистої аудієнції в Папи, пославши йому через кардинала-секретаря своє Слово. Папа негайно прийняв його, але аудієнція тривала всього три хвилини. І не встиг гість піти, як надійшло розпорядження скасувати страту графа Каліостро.

Його було перепроваджено до замку Сан-Лео. У похмурій камері фортеці Каліостро провів чотири роки. Причому після того, як він, за свідченнями очевидців, умудрився без будь-яких інструментів перетворити іржавий цвях на чудовий сталевий стилет, перелякані стражі закували його в кайдани. Роки, проведені у вогкому кам'яному мішку, зробили свою справу — безсмертний граф помер. Одні кажуть — від пневмонії, інші — від отрути, треті стверджують, що йому вдалося втекти і що він живий досі.

Нині в фортеці Сан-Лео **(на знімку)** і в містечку, що лежить біля її підніжжя, Каліостро вельми популярний. Тут є невеликий музей, присвячений графу Каліостро, а в барі внизу продають еліксир життя з портретом великого мага на етикетці.

Антон ДМИТРЕНКО.

Буш лізе не в свої справи. Чи в свої?

ПОДІЮ КОМЕНТУЮТЬ ЕКСПЕРТИ

Чи має право президент США вказувати, яку країну і коли варто приймати до ЄС? Джордж Буш вважає, що так. Президент Франції Жак Ширак — що ні. Якою мірою американська політика визначає політику європейську? Чи впливає вона на євроінтеграційні процеси? Ці запитання ми поставили нашим експертам.

Сергій ТЕЛЕШУН, професор, президент благодійного фонду «Співдружність»:

— Незалежно від того, що США і країни ЄС є стратегічними партнерами, все одно на відносини істотно впливає зацікавленість у реалізації власних національних інтересів у контексті економіки, політики і геополітики.

Європа неоднорідна. Є Стара і Нова Європи. І хоч як це дивно, але чимало країн східного блоку, що увійшли до ЄС, налаштовано більш проамериканськи, ніж проєвропейськи. Якоюсь мірою вони є лобістами американських інтересів у європейському домі. Водночас новим європейським країнам потрібно зважати на Стару Європу, яка має величезний економічний, фінансовий потенціал. Цілком закономірно, що неофіти будуть акуратні і стримані в лобіюванні американських інтересів на європейському просторі, не захочуть жорстко протиставити себе «старим» країнам. У жорсткій конфронтації не зацікавлена й Америка, незважаючи на всю свою амбітність і бажання лідирувати на міжнародній арені. Загострення відносин не на руку Сполученим Штатам і у зв'язку з майбутніми президентськими виборами, боротьбою з тероризмом, обстоюванням національних економічних інтересів. І хоча після іракського конфлікту Америка може бути і не задоволена певними діями «старих» європейців, а також Росії, але все-таки сьогодні до країн Європи у світі дуже прислухаються. Це засвідчують певні рішення ООН, юридичних комісій, котрі працюють у міжнародних органах, що відкинули чимало американських інтересів і створили прецедент блокування одне одного. Буде йти союзницька війна: інтелекту, потенціалів, економік, спецслужб... Але ця війна буде не гаряча, а конкурентна, коли кожна зі сторін шукатиме прихильників, партнерів з метою захисту власних інтересів і спробою нав'язати їх слабкішим партнерам, котрі шукають союзників. Приміром, Європа більш близька до позиції Росії. І навпаки, ми бачимо хоч і тверде, але лояльне ставлення США до України. Європа дивиться на Україну через призму сусіда, демократії, ринкової економіки, прозорість української політико-економічної еліти. США дивляться на Україну, як на партнера в Іраку, в миротворчих місіях, у відносинах з Росією. І ці чинники визначають усі подальші відносини.

Володимир ГОРБАЧ, експерт Інституту євроатлантичного співробітництва:

— Американська політика у найвизначальніший спосіб впливає на європейську політику і процеси

приєднання країн. У нашому уявленні Захід поділяється на американську та європейську частини. Вони однієї природи, але конкурентні. При цьому конкурують вони за домінування у проекті «Захід». Американська зовнішня політика є глобальною і має інтереси в усьому світі. Особливий інтерес до Східної Європи пояснюється саме цією прихованою конкуренцією із Західною Європою. Здобуваючи і підтримуючи союзників на Сході Європи, США отримують і певний контроль: над постачанням ресурсів до Західної Європи, над певними міграційними потоками тощо.

Микола ГНАТЮК, аналітик з питань зовнішньої політики Міжнародного центру перспективних досліджень:

— Останні події в Стамбулі добре показали, що конфлікт інтересів є. Французи, німці тощо досить скептично ставляться до прагнення американців сприяти європейській інтеграції і розширювати Європейський союз. Остання спроба Буша пришвидшити вступ Туреччини до ЄС наразилася на спротив європейців. І спротив цей кориться в тому, що ЄС, коли й не намагається стати альтернативним полюсом, все-таки прагне проводити свою політику, насамперед у сферах, важливих для Сполучених Штатів. Насамперед — це Близький Схід. Тут справді є різниця інтересів, однак наскільки вона впливатиме на інші сфери, зокрема на євроінтеграційні процеси, важко сказати. Але є і досить широке коло, де взаємодія американців і європейців — плідна, а інтереси збігаються. Наприклад, та сама політика безпеки. НАТО підтримує становлення нової європейської політики безпеки. Американці підтримують розширення ЄС — поглиблення євроінтеграції, бо в американських інтересах, щоб ЄС був активним партнером у розв'язанні проблем, актуальних і для США, і для Європи. І найближчим часом, думаю, Штати все-таки підтримуватимуть Європу попри суперечності, які виявилися останнім часом.

Підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото АФП.

Гроші на землі

САМОВРЯДУВАННЯ

У смт Врадіївка з населенням більш як десять тисяч збирають податків у три—чотири рази більше, ніж у деяких містах області. Чотири роки підряд Врадіївська селищна рада займає перші місця з багатьох показників, головний з них — наповнюваність бюджету.

— Наш бюджет становить мільйон двісті тисяч гривень, — розповідає Валерій Тимановський, селищний голова Врадіївки. — Ми його наповнюємо дванадцять років без дотацій і субвенцій.

На чотирьох врадіївських ринках (які дають 160 тисяч гривень зборів) багато торгуючих і з інших районів. Кажуть, якщо в Одесі є знаменитий ринок — «7-й кілометр», то тут «8-й кілометр» з асортименту не поступається одеському.

А недавно в райцентрі за прикладом великих міст збирають гроші за паркування. З однієї машини беруть по 51 копійці за годину. В результаті одержують 30 тисяч гривень за рік. Рецепт від Тимановського простий — на землі лежать гроші, потрібно тільки нахилитися і взяти.

— У Врадіївці немає недоїмок із земельного податку, — каже Валерій Костянтинович, — ми привчили людей, що потрібну довідку в селищній раді можна одержати тільки тоді, коли податок сплачено.

— Часто приймаємо гостей з інших районів, — продовжує Тимановський. — Дивуються: а як це у вас на вулицях лавочки стоять і ніхто їх не ламає? Пояснюю, що разом з правоохоронними органами займаємося профілактикою вандалізму — зустрічаємося з жителями і насамперед школярами. Найголовніший аргумент — я ж не свої гроші плачу за зламану лавочку, а у ваших батьків ці гроші беру. Так потроху і «капаємо на мізки».

За півтора року за допомогою райміськадміністрації відремонтували стадіон. І одразу зняли охорону — немає сенсу її тримати.

Кошти направляють на зарплату, на утримання дитячих садків. Батьки платять за дитину півтори гривні в день, з місцевого бюджету доплачують до п'яти. Побудували лазню. Створили свою комунальну службу. Працюють сантехніки, електрики, на балансі водопровід... Загалом у цій службі 70 робочих місць. Із зарплатою затримок немає. Чи варто говорити, що місцевому самоврядуванню без дотаційної підтримки держави не вижити?

Олена ІВАШКО.
Миколаївська область.

«ЗАТ «Новий канал» повідомляє, що 01 липня 2004 року було помилково опубліковано не вірні розцінки вартості секунди ефірного часу ЗАТ «Новий канал» для проведення передвиборної агітації в 2004 році. Розцінки вартості секунди ефірного часу на телевізійному каналі «Новий канал» для проведення передвиборної агітації, опубліковані 01 липня 2004 року в газеті «Голос України», вважати недійсними.

Дійсні розцінки вартості секунди ефірного часу на телевізійному каналі «Новий канал» для проведення передвиборної агітації в залежності від проміжку часу становлять:

в період з 03 годин 00 хвилин до 07 годин 00 хвилин — 0,14 гривень за одну секунду;

в період з 07 годин 00 хвилин до 18 годин 00 хвилин — 30,01 гривень за одну секунду;

в період з 18 годин 00 хвилин до 24 годин 00 хвилин — 98,50 гривень за одну секунду;

в період з 00 годин 00 хвилин до 03 годин 00 хвилин — 5,40 гривень за одну секунду.

Розцінки подані з врахуванням ПДВ.»

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про обрання суддів Верховного Суду України

Відповідно до пункту 27 статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановляє:

Обрати на посади суддів Верховного Суду України безстроково:
Лященко Наталію Павлівну,
Селівона Олександра Федосовича,
Черногуза Федора Федоровича.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ
24 червня 2004 року
№ 1855-IV.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Температура в суспільстві підвищуватиметься і після закриття сесії

Минулого тижня охололи пристрасті навколо змін до Основного Закону та приватизації «Криворіжсталі». І народні депутати плідно попрацювали. Зокрема, вони внесли зміни до закону про ЦВК, без якого майбутні президентські вибори могли б просто не відбутися. У першому читанні прийнято законопроекти «Про державний реєстр виборців» та «Про гарантії виборчих прав громадян». Крім того, парламентарії попрацювали над кодексами, прийняли низку соціальних законів, удосконалювали податкову базу та ратифікували низку міжнародних угод.

Учора урочисто закрито п'яту сесію, а завтра офіційно розпочинається президентська виборча кампанія! На часі етап партійних з'їздів. Про свою готовність штурмувати головне крісло політичного олімпу підтвердили кілька претендентів.

Минулого тижня лідер блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко повідомив, що йде на президентські вибори шляхом самовисування. А вчора БЮТ мав підписати зі своїми колегами з «НУ» угоду про його підтримку.

У парламентських кулуарах представники Партії промисловців та підприємців заявляли, що висуватимуть Анатолія Кінаха, а завтра комуністи та соціалісти на з'їздах «з упевненістю в перемозі» можуть підтримати президентські амбіції своїх лідерів Петра Симоненка та Олександра Мороза.

Народні демократи вперто посилаються на свої «статут і програму, які передбачають висунення власного кандидата», хоча керівник парламентської фракції НДП-ППУ Валерій Пустовойтенко і заявив, що днями розпочалися переговори з фракцією НАПУ та групою «Центр» стосовно широкої коаліції, конструктивної співпраці і координації діяльності в парламенті. У такий спосіб, не відкидали центристи, які продовжили писати заяви про вихід з більшості, боротимуться з тиском на депутатів «з-поза меж парламенту». А останнього пленарного тижня до них вирішили приєднатися ще позафракційні Віктор Мусіяка, Станіслав Сташевський і Володимир Сівкович, які ввійшли до групи «Центр». Про «зміст процесу демократизації парламенту», схоже, всерйоз замислилися аграрники і також почали натякати на «серйозні підстави» залишити лави більшості. Однак її координатор Степан Гавриш скептично оцінив шанси створення в парламенті нової коаліції груп і фракцій до президентських виборів.

А тим часом політична температура з наближенням старту кампанії підвищується. Глава парламенту Володимир Литвин не втомлюється закликати майбутніх кандидатів у президенти вести чесну боротьбу і не використовувати проти опонентів «чорний піар». У четвер на III форумі журналістів України його підтримав голова НСЖУ Ігор Лубченко. Він також звернувся до кандидатів на президентську булаву, які є власниками або мають вплив на мас-медіа, підписати між собою «пакт про ненапад» і не втягувати журналістів «у війну компроматів».

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Багатий досвід Першого медичного

(Початок на 1-й стор.).

Хтось зосереджено пише, хтось розглядає «картинку» у мікроскоп, дехто досліджує реакцію у пробірках, мила дівчина за партою бере кров на аналіз у своєї колежанки... Це практична частина комплексного державного екзамену в Першому Київському медичному коледжі — одному з найстаріших навчальних закладів країни.

1842 року при Кирилівському монастирі було відкрито фельдшерську школу, де навчалися юнаки 13—17 років. Навчання було платне, проте спудеїв забезпечували приладдям, одягом, взуттям і харчуванням. Кращі учні після іспиту з практичної майстерності отримували звання старшого фельдшера, інші — молодшого. Тодішній лікар умів пускати кров, виривати зуби, перев'язувати хворих тощо. Згодом школу перейменували у фельдшерсько-акушерську і до неї почали приймати дівчат — вони чотири роки вивчали фельдшерський курс, рік — акушерський. Школа знана й тим, що у роки Великої Вітчизняної на її базі було сформовано військово-санітарний поїзд, 30 лікарів якого надавали медичну допомогу воїнам.

Йде прийом документів абітурієнтів.

За майже 163 роки навчальний заклад кілька разів змінював назву: був школою, училищем і технікумом. Нині — це вищий навчальний заклад II рівня акредитації. Студенти отримують диплом бакалавра через чотири роки і вчаться, до речі, за навчальними планами медичного університету. А ще — це єдиний державний навчальний заклад у столиці, де готують лаборантів. Та навчають у коледжі не лише цього. 1100 студентів щороку оволодівають спеціальностями «Лікувальна справа», «Сестринська справа», «Лабораторна діагностика» — після закінчення дев'яти й одинадцяти класів, а на базі повної середньої освіти ще й «Медико-профілактична справа». Більшість випускників без особливих зусиль знаходять роботу, а частина продовжує навчання у медичних інститутах та університетах. Цьогоріч майже 200 юнаків та дівчат отримали дипломи коледжу. А цими днями триває прийом документів у бажаючих присвятити себе медицині. Щороку тут набирають 420 першокурсників: 125 на бюджетній основі, решта — на контрактній.

Студенти медколеджу складають іспити.

Як кожен пристойний навчальний заклад, Перший Київський медичний коледж має свою бібліотеку, їдальню, комп'ютерні класи й навчальні кабінети. А також музей, де серед інших експонатів зберігається копія диплома за підписом Симона Петлюри.

Ірина БУЛАНЕНКО.
Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Аби гаї шуміли...

Область, на жаль, належить до лісодефіцитних: лісистість становить 8,5%, тоді як у середньому по країні 15,6%. Утім, ще 20 років тому цей показник у регіоні сягав лише 7,4% і його збільшення свідчить про ефективну роботу лісогосподарської галузі й залишається для лісівників одним із пріоритетних завдань. Сучасні ліси Полтавщини більш як на 60% мають штучне походження, їх відтворювали наші діди та батьки протягом десятиліть, і лише за останніх 50 років на території області посаджено 106,2 тис. га лісових насаджень. Практично завершено створення водоохоронних лісонасаджень на берегах річок Ворскла, Псьол, Сула та Удай, а навколо великих промислових центрів (Кременчук, Полтава, Комсомольськ) — захисної мережі зелених зон на площі 33,7 тис. гектарів. Прикметно те, що ці масштабні роботи знайшли підтримку громадськості та органів місцевої влади. І, незважаючи на обмеженість бюджетного фінансування, це дало змогу залучити не так державні кошти, як власні, а також обласного екологічного фонду.

Добрим прикладом широкомасштабної лісокультурної кампанії став початок нинішнього року, зокрема минула весна, і вже до 15 квітня об'єднання «Полтаваліс» повністю виконало основні завдання. Найбільші обсяги за колективами Новосанжарського та Миргородського держлісгоспів — 287 та 274 гектари відповідно. А загалом по області у весняний період 2004 року на виконання державної програми «Ліси України до 2015 року» було посаджено 1534 гектарів лісу, з яких 863 гектари — на галявинах та зрубах у державному лісовому фонді, а 671 гектар — нових захисних лісових насаджень на неугіддях земель запасу сільських та селищних рад.

Багато уваги цієї весни було приділено лісовим розсадникам. Так, лубенчани вводять у дію новий тимчасовий лісорозсадник у приміському лісництві площею один гектар, а Новосанжарський ДЛГ — поливну систему на розсаднику Малоперещепинського лісництва. В цілому по об'єднанню на тимчасових і постійних лісорозсадниках висіяно близько 18 тонн лісового насіння 35 порід. Крім того, лісівниками додатково закладено 10 гектарів плантацій новорічних ялинок, що в майбутньому повністю задовольнить потребу мешканців області у цій святковій продукції.

Стратегічною головною породою у складі лісових культур залишається традиційна «спартанка лісу» — сосна, яка разом із супутніми березою та дубом бореальним займає 84 % площі цьогорічних насаджень. А на кращих грунтах висаджено дуб черешковий (близько 10 % площі). При створенні лісових культур враховано і той факт, що породний склад насаджень у майбутньому має сформувати складний біогеоценоз, завдяки якому деревостани краще протистоятимуть шкідникам та хворобам, а ліс стане привабливішим для диких тварин та птахів. Тому всі лісові культури 2004 року «народження» мають змішаний породний склад, а на лісокультурних площах мисливських лісництв у склад насаджень введено п'ять і більше відсотків плодових дерев і чагарників. У цілому породний асортимент нових посадок цього року налічує 30 деревних та чагарникових порід.

Делалі більшого поширення набуває і така новаторська справа, як введення в лісові культури цінних порід — інтродуцентів. Навесні цього року в Миргородському ДЛГ створено географічні культури модрини японської на площі 4,6 гектара та ялиці білої на площі 0,9 гектара. Такі рідкісні культури на Полтавщині висаджено вперше.

А загалом по області нинішнього року на лісокультурне виробництво спрямовано майже три мільйони гривень, із них 1,9 мільйона — власні кошти підприємств, 0,5 мільйона — обласного екологічного фонду...

На щастя, державні лісогосподарські підприємства Держкомлісгоспу не зазнали «привабливостей» приватизації та розбазарювання виробничих і сировинних ресурсів на етапі перерозподілу власності. Мало того, лісогосподарська галузь залишається однією з небагатьох, яка протягом останніх років демонструє стабільний економічний розвиток.

Підприємства ДЛГО «Полтаваліс» на сьогодні не мають боргу перед бюджетом, Пенсійним фондом, у зарплаті. Середньомісячна заробітна плата істотно зросла і становить 402 грн. Звичайно, її розмір не задовольняє ні працюючих на виробництві, ні керівництво, тому основним завданням залишається підвищення рівня життя, посилення соціального захисту.

З року в рік об'єднання нарощує обсяги експорту продукції. В основному держлісгоспи експортують єврозаготовки, які виготовляються з дров технологічних та іншої низькотоварної сировини. Але життя також не стоїть на місці й досягнення полтавських лісівників — це копітка праця, щоденне подолання труднощів та розв'язання проблем, яких достатньо.

Досить проблематичне остаточне вирішення долі лісів колишніх КСП. Незважаючи на значні зусилля ДЛГО «Полтаваліс», обласного управління земельних ресурсів та органів влади — близько 11 тис. га таких лісів залишаються в землях запасу сільських рад у безгосподарському стані. А там, де нема господаря, знаходяться бажаючі незаконно використовувати лісові насадження. За даними держконтролю з дотримання лісового законодавства ДЛГО «Полтаваліс», у лісах земель запасу сільських та селищних рад і в полезахисних смугах, не наданих у власність та користування, протягом цього року виявлено 1508 куб. м самовільних рубок, державі завдано збитків на суму 1,04 млн. грн. А це вже подвійний злочин, бо, окрім лісових насаджень, у перспективі страждає й сільськогосподарське виробництво. Отож необхідно якнайшвидше передавати ці землі справжнім господарям.

Із маленького сіянця чи саджанця з роками виростає могутнє дерево. Так, сподіваємось, і повсякденні, інколи навіть рутинні справи лісників у сукупності перетворюються на реалізацію вагомих та сміливих ідей.

Олександр ЯРЕСЬКО,
генеральний директор Полтавського державного лісогосподарського об'єднання «Полтаваліс», депутат обласної ради.

Візок бронзового віку

ВІДКРИТТЯ

Розкопки давньої могили, котра дивом збереглася в густонаселеному мікрорайоні Кіровограда, на вулиці Попова, виявили речі, які становлять величезну цінність для науки. Про них розповідає заступник начальника експедиції, науковий співробітник Інституту археології Національної академії наук України **Алла НІКОЛОВА**.

Спершу ми виявили кістяну пряжку, а днями на глибині 1,8 метра — давній візок із чотирма колесами, а також стилістичне зображення бика. Виготовлені вони з дуба, як і перекриття могили. Тут же міститься кілька поховань людей — дитина, років 5-7, а також дорослі, очевидно, батьки. Виявлені речі належать добі ранньої бронзи — до середини третього тисячоліття до нової ери.

Археологи продовжують пошуки. Кому належить поховання, осідлим чи кочовим племенам, які жили на цій території, ще належить встановити.

В експедиції, яку очолює Юрій Болтрик, роботи вистачить. Шкода тільки, що пізно розпочалися розкопки. Їх треба було зробити принаймні років двадцять тому, коли йшла забудова мікрорайону багатоповерхівками. Під ними навіки сховано частину нашої історії...

Юрій МАТІВОС,
заслужений журналіст України.

Кіровоград.

На знімку: знахідка київських археологів.

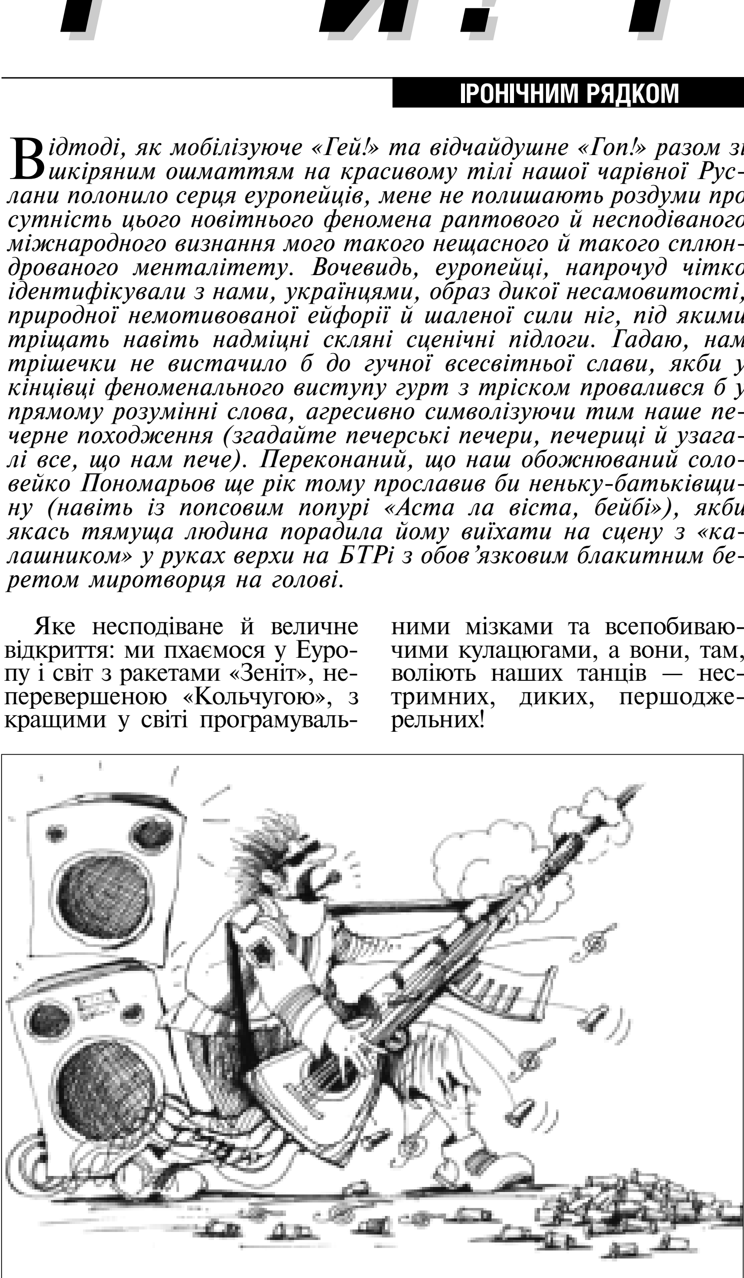
Фото Івана КОРЗУНА.

Гей! Гоп!

ІРОНІЧНИМ РЯДКОМ

Відтоді, як мобілізуюче «Гей!» та відчайдушне «Гоп!» разом зі вишкіряним ошматтям на красивому тілі нашої чарівної Руслани полонило серця європейців, мене не полишають роздуми про сутність цього новітнього феномена раптового й несподіваного міжнародного визнання мого такого нещасного й такого сплюндрованого менталітету. Вочевидь, європейці, напрочуд чітко ідентифікували з нами, українцями, образ дикої несамовитості, природної немотивованої ейфорії й шаленої сили ніг, під якими тріщать навіть надміцні скляні сценічні підлоги. Гадаю, нам тріщечки не вистачило б до гучної всесвітньої слави, якби у кінцівці феноменального виступу гурт з тріском провалився б у прямому розумінні слова, агресивно символізуючи тим наше печерне походження (згадайте печерські печери, печерщі й узагалі все, що нам пече). Переконаний, що наш обожнюваний соловейко Пономарьов ще рік тому проспівав би неньку-батьківщину (навіть із попсовим попурі «Аста ла віста, бейбі»), якби якась тямуща людина порадила йому виїхати на сцену з «калашником» у руках верхи на БТРі з обов'язковим блакитним беретом миротворця на голові.

Яке несподіване й величне відкриття: ми пхаємося у Європу і світ з ракетами «Зеніт», неперевершеною «Кольчугою», з кращими у світі програмувальними мізками та всепобиваючими кулацюгами, а вони, там, воліють наших танців — нестримних, диких, першодерельних!

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

І тут мене осяяло: все те, що повсякчас обурювало, дратувало й діставало — все те маю теперечки сприймати зі знаком «плюс», бо оте все і є визнаною сутністю нашого менталітету, а саме дикими танцями мого розсіяного по будмайданчиках світу народу.

І враз кольори оточуючого світу змінилися, засяяли соковитими барвами.

Відтоді я припинив жахатися витівок певної частини, якщо можливо так висловитися, учасників дорожнього руху. Наприклад, застрягши в автомобільній пробці, вони можуть хутко злетіти на тротуар і на шаленій швидкості помчати надолужувати час. Якщо раніше, коли я бачив, як люди на автобусній зупинці миттю відтворювали акробатичні кульбіти, аби врятуватися від отих бісових авто, серце моє завмирало в полоні крижаного жаху, то теперечки душа моя шаленіє в захваті від майстерності, з якою і водії, і пішоходи залюбки виконують суто українські дикунські танці просто неба. При цьому губи їхні надто виразно ворушаться, вимовляючи принагідні ситуації слова, але я по артикуляції чітко бачу, що найчастіше вони вигукують знайомі всім переможні гасла: «Гей!... Гоп!»

Повірте, з моїм новим дико-танцювальним світобаченням похмуро-політичні темні окуляри, крізь які я дотепер опозиційно споглядав довкілля, немов просвітлішали: і парламентські баталії (включаючи бійки і шкідництво оргтехніки), і бозна-куди продані врожаї, і, скоріш за все, зманіпульована бензинова криза, і, врешті, підозри Мукачевого, бачаться мені як окремі танцювальні па темпераментного танцю під ритмічні удари бубна і пронизливо-зворушливі вигуки «Гей!» та «Гоп!». І тому я впевнений: шукати винних у захопливому феєрверку під Богданівкою — марна й несправедлива справа (за що тільки покарали генералів?!). Адже я, немов наяву, бачу, як у солдатика, котрий верхи на ракеті крадькома курив, як то кажуть, у рукав, не витримали врешті від нудоти та недоїдання нерви і він понісся по колу в дикому танці та в екстазі, не дивлячись, жбурнув навмання недопалок, точнісінько вцілівши якраз у купу безгосподного пороху. Через те, тобто через суто етнічну й зрозумілу причину — наші рідні дикі танці, як природний внутрішній стан української душі, країна знову хоча б на тиждень та й вивринула із звичного вже небуття і яскраво засяяла на світовому небосхилі незбагненних сенсацій.

Тож, прочувши про чергове «Трах-тарарах», не журіться, мої дорогі співвітчизники, й не жахайтеся, а дружно ставайте до танку дикого й ейфорійного. І нехай ще і ще почує Європа наші «Гей!» та «Гоп!», і нехай уже вкотре рясно нам зааплодує. А як забажають європейці відчайдушно помчати нарівні з нами у вихорі дикого танцю, то нехай втратять, як українці, душовий сукупний валовий продукт до показників неандертальців і при цьому нехай забезпечать, як оце ми з вами, найвищі темпи його зростання у Європі. Тоді вже ми вчитимемося диких танців у них і визнаватимемо їх першими у співі та танцях! Отож дружно взялися, люди добрі, гей та й гоп — на здоров'ячко!.. Але, як вчить нас наша улюблена українська примадона Вєрка Сердючка (котру європейці, безперечно, оберуть своєю «міс»), — по чуть-чуть!..

Юрій БОЛЬШАК.

РЕПОРТЕР

У Середнянських підвалах дозріла «Спокусниця»

До вісімнадцяти марок вин, які виготовляє знаменита агропромислова фірма «Леанка» із села Середнього Ужгородського району, додалася ще одна. Її дали ймення «Спокусниця». За словами директора фірми Хачатура Петросяна, новонароджений сонячний білий мускатний напій виготовляють із двох сортів винограду: Іршаї — Олівер та Мускат — Оттонель. «Спокусниця» має всі шанси стати гідною суперницею «Троянди Закарпаття».

Унікальна історія середнянських винних підвалів, що розташовані під землею на глибині чотири кілометри 500 метрів у породі вулканічного походження. Через капіляри, які є в породі, до підвалів постійно проникає свіже повітря. Коли виноматеріал бродить, вуглекислий газ поглинається, проходить через пористу скелю зовні й замінюється свіжим повітрям. І влітку, і взимку тут стабільна температура — плюс дванадцять градусів. Це саме те, що ідеально підходить для витримки і зберігання марочних вин. На одній із стін викарбувані слова, що в перекладі з угорської звучать так: «Видовбано стараннями знатних братів — спадкоємців володарів угідь і замку в Середньому Франциска, Штефана і Домініка Добо із Руської. Укріпили бійницями і ровом року Христового 1557».

А було це так

Один із братів Добо, Штефан або Іштван, у 1548 році став комендантом фортеці Егер в Угорщині, яку турки ніяк не могли взяти. 1552 року він здійснив подвиг у захисті фортеці. 1935 оборонців Егера вистояли проти 120-тисячної армади турків. За цей подвиг народ Угорщини визнав коменданта національним героєм. В Егері найкращу площу названо іменем капітана Іштвана Добо. А кілька тисяч полонених турків з дозволу короля Угорщини та за наказом коменданта укріпили Середнянський замок й видовбали розгалужені підвали із бійницями та потаємними виходами. Спочатку підвали служили для захисту від нападу ворогів. Згодом тут почали витримувати вина.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Вони були особливо популярні й при російському царському дворі. У 1711 році Петро Перший, проїжджаючи цією територією до Австро-Угорщини, побував і в середнянських підвалах. За його розпорядженням були закуплені деякі плантації. Відомі вони як царські виноградники. І взимку, і влітку обози возили середнянські вина до царського двору. Традиції Петра продовжила й Катерина II, котра теж полюбляла хороші вина. До слова, середнянські виносховища внесено ЮНЕСКО до першої десятки кращих підвалів Європи.

Заступник директора з економіки Валерій Вакерич, котрий часто виконує роль гіда, обов'язково здивує найбільшою бочкою виносховища. Якщо за рік випивати сто літрів вина, що вважається нормою, то таку бочку можна спорожнити за сто п'ять років. Задля цікавості читач може вирахувати об'єм цієї унікальної бочки. На прощання винороби бажають гостям прожити саме стільки років, а ті шкодують, що не можуть узяти бочку з собою.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Середнє Ужгородського району Закарпатської області.

25 червня. В Одесі відкрився II Міжнародний фінансовий форум з проблеми і можливості розвитку вітчизняного фінансового ринку в умовах глобалізації інвестиційних процесів.

26 червня. В Оболонському районі столиці пройшов II Київський Міжнародний фестиваль піщаної скульптури.

27 червня. Неподалік села Сеньківка Чернігівської області стартував Міжнародний молодіжний фестиваль «Дружба-2004».

28 червня. На столичному Хрещатику святкували восьму річницю Конституції України.

29 червня. Голова ВР України Володимир Литвин зустрівся зі Спікером Палати Представників Парламенту Австралії Нейлом Ендрю.

30 червня. Бригада механізаторів сільгосппідприємства «Виноградна лоза» Веселинівського району першими на Миколаївщині розпочали жнива озимини.

1 липня. Презентовано новий футбольний трофей — Суперкубок України, змагання за володіння яким розпочнуться 10 липня в Одесі.

Україна олімпійська: 1952 — 2004

Вогонь надії і сумнівів

Незгасне полум'я, народжене в Олімпі від променя сонця, яке вже встигло облетіти мало не всю кулю, я зустрічатиму вшістнадцяте. Але і через півстоліття після першого знайомства з ним на стадіоні Крикет-граунд у Мельбурні чекаю його появи на вулицях рідного міста з не меншим хвилюванням і надією. Є в цьому танцюючому язичку полум'я щось співзвучне з нашим душевним горінням, що визначає суть самого життя, і тому кожна зустріч з олімпійським вогнем ніколи не залишає людину байдужою.

Уперше, хоч як це дивно, вогняна естафета дружби і добросусідства народилася у... фашистській Німеччині на Іграх 1936 року під барабанний бій штурмовиків, котрі крокували на параді. (Заради справедливості скажемо, що вогонь у чаші вперше спалахнув на Іграх 1928 року). Здавалося б, ідея мала згаснути назавжди разом з розгромленим фашизмом. Але вогонь не тільки залишився жити, а й уже через три роки після закінчення Другої світової війни під бурхливий клич тисяч англійців і гостей його зустрічали в Лондоні. А ім'я факелоносця Джона Меркса одразу стало відоме на п'ятьох континентах. Потім був великий стаєр фін Пааво Нурмі в Гельсінкі — його факел уперше зустрічали і 34 українських спортсменів, котрі входили до збірної команди СРСР і котрі завоювали 14 золотих, 4 срібні та 11 бронзових медалей (понад 30 відсотків усіх нагород радянської команди!).

На власні очі я побачив олімпійський вогонь у Мельбурні, у 1956-му, — в руках 19-літнього рекордсмена світу Рона Кларка, який, здається, летів над біговою доріжкою, з обличчям, спотвореним від нелюдського болю. З недосконалого, важкого, незручного задимленого факела в усі боки летіли розпечені краплі пального і просто пропалювали руку бігуна. Але, як пізніше зізнався Кларк, біль він відчув тільки в лікарні, куди доставила його «швидка». Таке психологічне піднесення, таку внутрішню силу дає олімпійський вогонь!

Однак тільки з Ігор 1968 року в Токіо вибору факелоносця почали надавати особливої значущості. Якщо до цього вважалося, що запалити вогонь чергової Олімпіади має неодмінно видатний спортсмен, то японці постаралися докорінно змінити підхід до вибору однієї з головних дійових осіб. Відомо, що Токіо мав прийняти Ігри ще в 1940 році, але війна надовго відсунула ці плани. Жупел країни-агресора, призвідника війни на Тихому океані, присутність на чолі держави недавнього воєнного злочинця імператора Хірохіто все ще позначалися на іміджі держави, що бурхливо розвивалася. Але, з другого боку, японський народ став жертвою варварського випробування американцями атомної бомби.

Вибір випав на Іосінорі Сакаї, котрий народився в той день і годину 6 серпня 1945 року в Хіросімі, коли місто атакував американський атомоносець. Перш ніж смолоскип опинився у руці Сакаї, майже 100 000 японців пронесли його навколо острівної держави. Біг Сакаї сприйняли як своєрідний могутній голос на захист миру — проти атомної загрози. У Мехіко-сіті 1968 року факел уперше взяла в руки студентка університету Енрикета Басіліо Сотело. Цей вибір мав ознаменувати перемогу сил, котрі боролися за жіночу рівноправність. Цікаво, що цьому багато в чому сприяла єдина жінка-генерал мексиканських збройних сил, відома діячка феміністського руху.

Політичний смисл у виборі факелоносців особливо промовисто проявився в Монреалі в 1976 році, коли Канада, розшматовувана жорсткими суперечностями двох мовних груп — англійської і французької (а олімпійська столиця була франкомовною), прийняла несподіване рішення, яке вразило весь світ: олімпійський вогонь понесуть двоє. Отак і вбігли на стадіон, тримаючись за один держак, канадська «англійка» Сандра Хендерсон і канадський «француз» Стівен Префонтейн.

З роками змінювався і спосіб доставляння вогню. Запалений в Олімпі, факел (для збереження першоджерела його дублювали двома шахтарськими лампами) вирушав у далеку дорогу. До Мельбурна він прилетів літаком королівських ВПС Великобританії. До Мехіко-сіті смолоскип повторив «дорогу Колумба» — з іспанського міста Палос мексиканський крейсер доставив його на острів Сальвадор, а звідти він пройшов шлях по всьому американському континенту. До Монреаля вогонь долетів складним маршрутом. Спочатку його привезли в Афіни, де за допомогою спеціального приладу перетворили на електричний імпульс і за допомогою лазера через космічний супутник відправили до столиці Канади — Оттави, де він і запалив факел. Щоправда, на тому пригоди олімпійського вогню не закінчилися — 27 липня маленький дощик залив чашу. Аж 62 хвилини Ігри були без вогню, поки не доставили залізничний ліхтар, де жив вогняний «дублер».

З таким факелом вийде на трасу олімпійського вогню в Києві олімпійський чемпіон Олександр ВОЛКОВ.

Двадцять чотири роки тому Київ став олімпійським містом — тут було проведено попередні змагання у футбольній підгрупі. На модернізованому (з'явився другий ярус трибун) Республіканському стадіоні спалахнув олімпійський вогонь. Пам'ятаю, ми з Павлом Савицьким — заступником голови Держкомспорту України — зустрічали його на кордоні з Румунією. По-радянськи пишно й урочисто, з промовами і «бурхливими оплесками», численною охороною. Дорога до Києва була зовсім порожня — жодна машина не мала права з'являтися до моменту, поки не пронесеться олімпійський ескорт. Мені розповідали, що супровід не дуже переймався підопічним, і смолоскип разів два гаснув. Прибуття вогню вилилося у велике спортивне свято, що тривало до пізньої ночі. Кияни від малого до старого почувалися іменинниками. Шкода, що зусиллями деяких запопадливих борців проти «русифікації» бронзовий олімпійський символ, що прикрашав Республіканський стадіон, на початку 90-х зрізали і, мабуть, відправили на переплавляння...

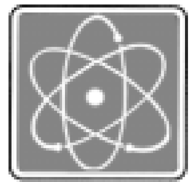
Запалювання олімпійського вогню в Олімпії.

5 липня з Москви до нашої столиці прибуде олімпійський вогонь афінської Олімпіади. З кількох тисяч претендентів вибрали 120 громадян (і не тільки мешканців столиці). Це чемпіони олімпійських ігор, ветерани спорту, студенти, військовослужбовці, діячі культури, журналісти. Вони й покажуть вогонь тисячам і тисячам киян. (Цікаво, що всіх факелоносців перевіряла не тільки наша служба безпеки, а й ... афінська). У мене немає сумніву, що ця подія назавжди збережеться яскравим святом душі не тільки в серцях учасників естафети, а й у всіх, хто прийде зустрічати смолоскип.

Я бачив п'ятнадцять олімпійських факелоносців, був учасником і свідком олімпійських ігор. Не можу позбутися почуття тривоги, коли думаю про майбутнє Ігор. Найвизначніший «винахід» людства, на жаль, без упину атакують сили, які можуть, зрештою, зруйнувати це прекрасне творіння, що єднає країни і народи землі. Ні, йдеться не про тероризм. Набагато страшніше інше — нахабний наступ грошей. Звідси — допінги, боротьба з якими посилюється, але про перемогу над ними поки що можна лише мріяти. На зміну дискваліфікованим атлетам, як свідчать факти, приходять інші претенденти на медалі та гроші, ладні заради цього на будь-що. А коли врахувати ще й чинник престижності країни, атлет якої виграє олімпійську медаль, то в багатьох державах на допінги дивляться не надто суворо, і я ще не чув про жодний факт, коли за обман (адже допінг — це не що інше, як спроба ВКРАСТИ перемогу) хтось поніс кримінальне покарання...

І все-таки віриться, що свято, яке обіцяють нам Олімпійські ігри, не буде затьмарено...

Ігор ЗАСЄДА.

Серце і розум віддані «Данко»

Підбито підсумки 1-го Всеукраїнського конкурсу молодих фахівців гірничо-металургійного комплексу України

Конкурсами сьогодні нікого не здивуєш. Таке враження, ніби змагаються всі і практично в усьому: спритності, дотепності, прихильності долі, вмінні обійти ближнього тощо. На цьому тлі конкурс, запроваджений рік тому Донецьким акціонерним науково-комерційним товариством «Данко», здається дещо старомодним. Але, коли придивитися уважно, то виявиться він досить-таки сучасним і, сказати б, своєчасним.

Адже головна мета 1-го Всеукраїнського конкурсу «Данко-2003» було підтримати молодих фахівців — майбутню творчу технічну, промислову та бізнес-еліту України. Стимулюючи творчу діяльність молоді, конкурс, співорганізаторами якого виступили ВАТ «Єнакіївський металургійний завод» та спільне українсько-швейцарське підприємство «Метален», сприяв народженню нових прогресивних ідей, що, у свою чергу, стало своєрідним інвестиційним внеском у майбутнє української промисловості.

Як показав досвід проведення конкурсу «Данко-2003», він став певним «полігоном» для розробки нових технологічних і бізнес-проектів у сфері ГМК України. Адже інноваційні проекти переможців, що стосувалися різноманітних аспектів функціонування спеціалізованих підприємств — від економіки і управління виробничими процесами до транспортного забезпечення і логістики, будуть у недалекому майбутньому втілені в життя на металургійних підприємствах і, зокрема, на Єнакіївському металургійному заводі. І, слід сподіватися, принесуть очікуваний результат.

Наприклад, проект магістранта кафедри «Механічне обладнання заводів чорної металургії» Донецького національного технічного університету Віталія Кисельова «Дослідження кінематичних параметрів і розробка конструкції маніпулятора для введення відсічних елементів під час випуску сталі з кисневого конвертора в умовах ВАТ «Єнакіївський металургійний завод», який отримав першу премію. На думку експертів, застосування такої конструкції маніпулятора сприятиме стабільності хімічного складу сталі, що дасть змогу поліпшити її якість і отримати значний економічний ефект!

Стануть у пригоді також роботи інших семи переможців і дипломантів конкурсу, яких днями «данківці» вшановували в Українському домі.

А загалом участь у конкурсі узяли студенти більш як 80 українських ВНЗ і молоді фахівців з більш як 40 профільних підприємств.

Виступаючи перед призерами і переможцями конкурсу, президент компанії «Данко» Сергій Момот наголосив, що приватна інвестиція компанії в інтелект спрямована передусім на підтримку загальнодержавної стратегії формування науково-технічного потенціалу країни, розвиток вітчизняної інженерної думки та формування технічної еліти України.

Як зазначив, виступаючи на церемонії вшанування переможців, заступник міністра промислової політики України Анатолій Федяєв, вітчизняний ГМК нині гостро потребує саме нових технологій виробництва і молодих талановитих фахівців. Адже, наголосив він, на розгляді уряду перебуває програма розвитку ГМК, завдяки якій Україна має до 2011 року досягти показника виплавки сталі 40—42 млн. тонн на рік. Тобто нова урядова програма спрямована не на нарощування кількісних показників, а на якісний розвиток виробництва ГМК, зниження його енергоємності, вдосконалення виробничих процесів і технологій. А отже, галузі конче потрібні молоді спеціалісти, нові ідеї та розробки. Саме тому проведення таких конкурсів, як «Данко-2003», вкрай важливе для подальшого інноваційного розвитку українського ГМК.

Ігор МЕЛЬНИЧУК.

ПРО ДОВКОЛАМІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

СВІТСЬКІ РОЗМОВИ ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ

* * *

— А мені здається, джентльмени, що багато проблем у взаєминах України з Росією виникло через те, що свого часу Микита Сергійович подарував Україні Крим.

— Ну, не знаю, сер. Звичайно, це дорогий подарунок, але думаю, що ми з ними все-таки розрахувалися.

— Яким чином?

— Згадайте: ще раніше Україна подарувала Росії самого Микиту Сергійовича...

* * *

— А от цікаво, джентльмени, якщо зараз на одеському пляжі громадянин з вільної Росії познайомиться, скажімо, з громадянкою незалежної України, чи не призведе це до міжнародного скандалу?

— До скандалу призведе, сер. Але тільки в тому разі, якщо нагряне чоловік із суверенного Дагестану...

* * *

— Ви звернули увагу, джентльмени: останнім часом на наших дорогах з'явилося багато старих автомобілів іноземного виробництва...

— Нічого дивного, сер. Просто в битві автомобільних велетнів нам нарешті довірили підбирати поранених!..

* * *

— А от у мене таке питання, джентльмени. Коли відомо, що знаменитий американський кіноактор Сильвестр Сталлоне родом з Одеси, чи може він у зв'язку з цим претендувати на звання народного артиста України?

— Скажу вам більше, сер. У своїх знаменитих бойовиках він так успішно воював проти росіян, що, на думку деяких українців, цілком може претендувати навіть на звання національного героя!..

* * *

— Читали, джентльмени? Недавно у США викрили родину наших шпигунів, глава якої обіймав у ЦРУ дуже високу посаду... Боюся, це ускладнить наші відносини з Америкою.

— А по-моєму, навпаки, сер. Цей випадок якраз свідчить про зросле довір'я наших країн одна до одної.

— Чому?

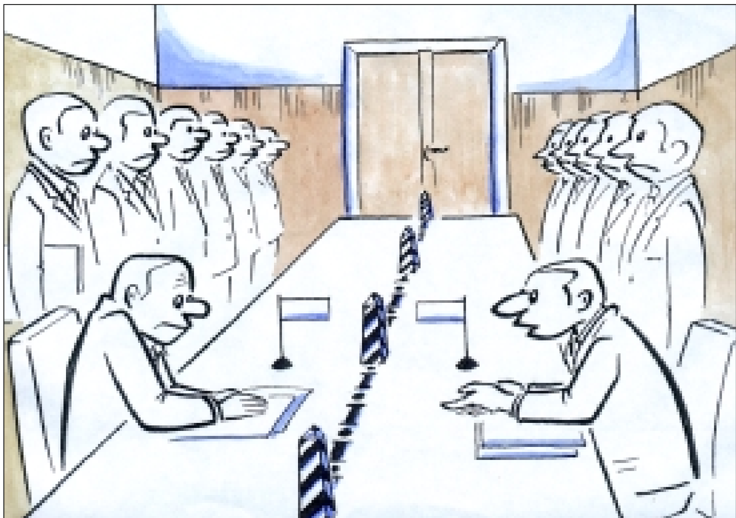
— Ну як же? Якби американці нам не довіряли, хіба вони могли б довірити нашому шпигунові таку високу посаду в ЦРУ?

* * *

— Дивовижна новина, джентльмени! Проведене соціологічне опитування показало, що перше місце у світі зі споживання алкоголю на душу населення посідаємо, виявляється, не ми, а французи!

— Нічого тут дивовижного, сер. Мабуть, половина опитуваних з нашого боку під кінець опиту відповісти була вже просто не в змозі!

Публікацію підготував Георгій ВОРОТНЮК.

Мал. Василя ФЬЛОРКА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1864 р. Народився збирач і виконавець російських народних пісень Митрофан П'ятницький. 1910-го створив хор із селян. ■ 1912 р. У Києві відкрито Бессарабський критий ринок. ■ 1932 р. Народився Вадим Ільєнко, кінооператор («За двома зайцями», «Вечір напередодні Івана Купала»). ■ 1936 р. В СРСР затверджено положення про Державну автоінспекцію (ДАІ). ■ 1944 р. Визволено від гітлерівців столицю Білорусії Мінськ. ■ 1974 р. Помер академік Сергій Лебедєв. Під його керівництвом у Києві 1950 року створено першу в СРСР електронно-обчислювальну машину.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
на 5—11 липня 2004 року

Якщо у вас не так давно з'явилися нові можливості й перспективи, намагайтеся на цьому тижні закріпити їх.

ОВЕН. Найважливішими для вас на цьому тижні будуть сім'я або дім. Якщо є привід, організуйте для домашніх свято або запросіть додому гостей. Якщо у вас немає власності, можливо, ваш заробіток дасть змогу знайти щось істотне. На цьому тижні намагайтеся бути якомога більше на самоті.

ТЕЛЕЦЬ. Це чудовий час для інтелектуальної діяльності й різного навчання. Легко сприйматимете інформацію, спілкуватиметеся. Можуть бути дуже цікаві поїздки і знайомства з відомими людьми. Ви будете в очах інших авторитетною людиною. У вас можуть з'явитися плани. Колективна діяльність буде тривала й серйозна.

БЛИЗНЮКИ. У центрі вашої уваги можуть опинитися питання заробітку або цінностей. Можливо, зажадаєте отримати зиск від таємної діяльності або гроші, з яких не стягується податок. Успішною буде прихована діяльність. Можете організувати зустріч зі своїм керівництвом у неформальній обстановці. Нарешті побачите результати своєї багаторічної праці. Приділіть більше уваги своїм батькам.

РАК. У вас з'явиться бажання бути в центрі уваги. Для цього захочеться зібрати своїх друзів або однодумців, можливо, з метою об'єднати їх. Можете очолити великий колектив або отримати прибуток від громадської роботи. Використайте цей тиждень, щоб знайти покровительство впливових людей або отримати допомогу авторитетних друзів. Нині час повернутися до навчання або самовдосконалення.

ЛЕВ. Цими днями комфортніше почуватиметеся на самоті. Це чудовий час для творчої або науково-дослідної роботи. Мало того, такий вид діяльності може привести вас до омріяної мети або наблизити до неї, принести професійний успіх і відкрити нові перспективи. Використайте цей тиждень для профілактичного лікування.

ДІВА. Можуть з'явитися багаті спонсори або впливові люди, що допоможуть вам просунутися вперед або підвищити свою репутацію. Будь-яка протекція може відіграти серйозну роль у вашому житті. На цьому тижні слід серйозно зайнятися своєю освітою, що в майбутньому відкриє перед вами нові горизонти.

ТЕРЕЗИ. На вас очікує успіх, хоч би що ви робили. Хтось може отримати нагороду або премію. У когось можуть налагодитися гарні стосунки з начальством, з підлеглими. Ви здатні на цьому тижні вирішити питання, пов'язані з новими проектами та їх фінансуванням. Маєте зробити те, чого не зробили раніше ви або хтось із співробітників чи підлеглих. Це буде копітка робота і серйозна відповідальність. Але успіх все одно можливий, незважаючи на труднощі. Використайте прихильність до вас високопоставлених осіб.

СКОРПІОН. Зможете розширити свої можливості завдяки партнерським або подружнім стосункам. Обговоріть свої плани, пов'язані з можливими поїздками. Буде можливість розширити свій кругозір, знання і налагодити перспективні інтелектуальні зв'язки із закордоном або іншими регіонами. Можете знайти заступників серед людей старших за вас.

СТРІЛЕЦЬ. У цей період можуть статися позитивні зміни на роботі — підвищення окладу, переведення на більш високу посаду або перехід на іншу роботу. Цього тижня можете вдало вирішити питання, пов'язані з грошима чи спадщиною. Домашні справи потребують систематизації і послідовності. Визначте ступінь важливості їх виконання. У цей час інтенсивна терапія або навіть хірургічне втручання може позбавити вас хвороби.

КОЗЕРІГ. Своєю поведінкою привертатимете увагу оточуючих, викликатимете у них симпатію і прихильність. Станете помітніші в колективі. Справи вирішуватимуться успішніше завдяки партнеру або чоловіку. У вас можуть з'явитися великі можливості виявити себе, скористатися ситуацією. Цими днями зможете повернутися до навчання або пошуку потрібної інформації.

ВОДОЛІЙ. Будете захоплені роботою, виконанням службових обов'язків. Можливо, в полі зору з'явиться співробітник, який приверне вашу увагу. Турботи можуть бути пов'язані з переїздом, отриманням квартири, купівлею будинку або дачі, нових меблів і всіляких предметів комфорту, ремонтом квартири. Зверніть увагу на своє здоров'я.

РИБИ. Вас очікує успіх в особистому житті, у спілкуванні з коханими і дітьми. Якщо є творчі задуми або ідеї, можете сміливо втілювати їх у життя. У цей час фінансові операції будуть вдалі, можливий успіх у публічних виступах, на сцені, у викладанні. Будете яскраві і привабливі, помітні для протилежної статі. У цей час вдалими можуть бути поїздки, вони розширять коло спілкування і знайомств.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Фундаторське ноу-хау

Сіро-буро-малинова Пляма вищої якості нарешті таки відбулася — як творча особистість. Удатна з себе і, безперечно, талановита основоположниця модерну. До всього ж їй пощастило влаштуватися на видному й престижному місці — на модній білосніжній кохтині, де вона здалеку в очі впадає і де на неї тепер усі звертають увагу, тож популярність її росте, мов на дріжджах.

— Як страшенно хочеться творити! — тільки й чути од неї. — Виявляти себе, зростати у творчому завзятті, зростати, зростати і зростати!.. Виставки, вернісажі!.. Андеграунд, постімпресіонізм, сюрреалізм. О, світ ще почує моє новаторське ноу-хау!..

Кому нагірчив мед?

— Моє життя з Медом на повірку ніколи не було медом, як про те дехто з необізнаних пасталакає. А я ж йому так вірила! Як і його обіцянкам та клятвам, що наші пута Гіменея будуть ледь чи не зацукреними. А що виявилось насправді? Які лакомини? Я ними ніколи й не ласувала. Навпаки, я ще сама дарувала йому ласощі. А він мені чим віддячив? Полиновою своєю невірністю!

Її слухали, їй співчували та дружно ганили сякий-такий Мед, який за роки їхнього подружнього життя, з'ясовується, стільки нагірчив такій чудовій своїй жоні — солодко-незрівнянній Гірчиці!

Трудівнички

— А чи не пора нам уже зробити перерву на роботу? — запропонував Так-Сяк. — Попрацюємо нарешті й ми.

— Попрацюємо, братику, — охоче погодився Як-Небудь.

Валентин ЧЕМЕРИС.

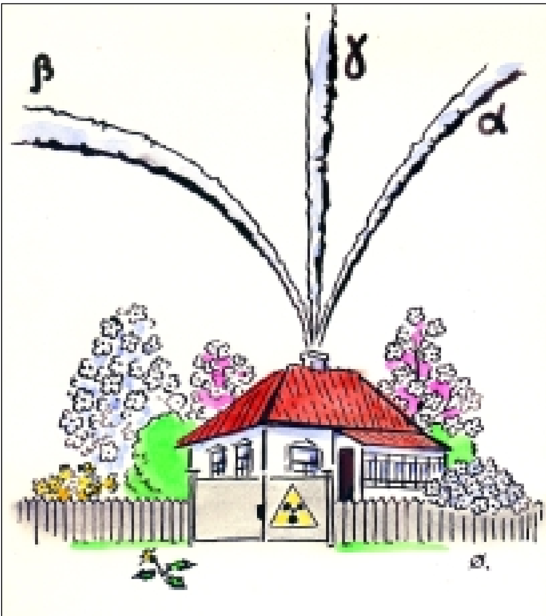
7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Питаннячко

Невже так важко знайти якогось бомжа, щоб він нарешті відповів за весь цей бардак?!

Смачного!

Не можна сказати, що про народ Берега Рябкової Кістки, який у своїй більшості живе в злиднях, ніхто не дбає. Ціла армія високопоставлених піклувальників постійно його підгодовує. Міфами про небувале економічне зростання.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Усе — для вас

Увага! Кожен передплатник газети «Прес-кур'єр» отримає в подарунок спеціальні пластикові підпорки, щоб ваші вушка не обвисали під вагою локшини.

Припливли

У Березі Рябкової Кістки демократія перемогла остаточно і безповоротно. Вже навіть невиправні оптимісти визнали, що це — капець!

Європейським шляхом

Десять років тому Берег Рябкової Кістки був усього-на-всього великою морською державою, зате сьогодні він — величезна сухопутна колонія.

Самородок

Весь Голлівуд на вухах! Маловідомий, малописьменний та страшенно бездарний сценарист із Берега Рябкової Кістки Анатоль Цибуля відхопив гонорар у 950 мільйонів доларів. Отримав він його за вказівкою пахана за сценарій чергової виборчої кампанії.

Гарантовано Конституцією

За успішне сумісництво двох посад, депутата й міністра, А. Сидорчук отримав від вождя ще й третій портфель — президента фінансово-юридичного фонду «На сторожі Конституції».

До відома шпигунів

Армії в Березі Рябкової Кістки нема, але при бажанні із самих лише генералів тут можна легко створити дві армії.

Обережно: двозначність!

Ситуація з цінами в Березі Рябкової Кістки неоднозначна. Бо в телевізорі вони знижуються, а на цінниках ростуть.

Справу закрито

Усю відповідальність за пограбування народу взяв на себе безробітний А. Сидорчук, звернувшись із відповідною заявою до правоохоронних органів. Якби Сидорчук не помер просто в кабінеті слідчого від туберкульозу, він би зараз це офіційно підтвердив.

Порушень не зареєстровано

Найвищі посадовці законів ніколи не порушують. Тому що для них ніяких законів просто не існує.

Заява

Прошу прийняти мене до партії влади. Урочисто обіцяю плювати на все та всіх, підтримувати вождя, своєчасно відстьобувати відсотки.

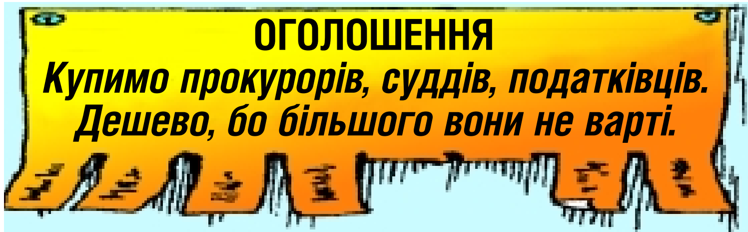
Пам'ять на віки

У селищі Кизяківка розпочато будівництво грандіозного монумента-пам'ятника Невідомому Олігархові. Незабаром кожен кизяківець зможе покласти до його підніжжя живі квіти — на знак вдячності за все.

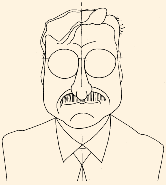
Характеристика

Шакал. Коли треба, може бути папугою, свинею, хамелеоном.

Олександр ПЕРЛЮК.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Хто влітку не ледарює, той узимку біди не чує

6 липня — Горпини Купальної. Цей день вважається одним з найкращих для заготівлі лікарських трав.

7 липня — Купайла, Івана Купала. Дуже давнє свято краси, молодості й самоочищення. У цей день годилося обов'язково скупатися, а дітям, замість вогню, пострибати через кропиву. Велика роса на Івана — буде врожай огірків та горіхів; Купальська ніч зоряна — вродять гриби; дощовий день — на неврожай.

Прикмети липня

■ Ластівки, літаючи низом, граються — на дощ та вітер, в'ються високо в небі — на ясну погоду.

■ Золотиста вечірня зоря на безхмарному небі — утримається добра погода.

■ Грім гримить довго й невиразно — на тривалу негоду, недовго, різко й лунко — невдовзі буде сонячно.

■ Нічна роса не висихає — буде гроза; що більша роса, то жаркіший день.

■ Вода в річці піниться — за день чекай дощу, чорніє — буде буря.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
(р) Платні матеріали.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011120. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»